

[Justitsministeren.]

vet nogle artikler specielt i forbindelse med betænkningen om konfiskation, som kunne stilles til udvalgets rådighed. Endnu er der ingen artikler fremkommet om denne betænkning, så dér er jeg altså ikke i stand til at opfylde det ærede medlems ønske.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross spurgte dernæst, hvorfor det har taget så lang tid med revision af bestemmelsen om fuldbyrdelse af frihedsstraf. Hertil vil jeg gerne for det første sige, at vi fik jo en beskeden ændring i 1956, og dernæst har vi herhjemme haft mulighed for administrativt at indføre forbedringer, sådan at det ikke tidligere har presset så hårdt på med lovændringer, som tilfældet har været i Norge og Sverige. Nu vil vi altså gerne have vor lovgivning ført à jour og ført den à jour med den norske og svenske lovgivning. Ønsket herom understøttes ganske særligt af den omstændighed, at vi nu har fået ensartede love i Norge, Sverige, Danmark og Finland vedrørende fuldbyrdelse af frihedsstraf.

Det ærede medlem hr. Poul Dam gjorde efter min mening rigtigt opmærksom på, at forslaget betyder en humanisering af fangebehandlingen, og sagde samtidig, at spørgsmålet om resocialisering er et spørgsmål om de rette metoder. Det er jeg helt enig med det ærede medlem i. Det er også rigtigt, som det ærede medlem sagde, at det er et spørgsmål om bevillinger, et spørgsmål om penge. Efter min opfattelse er de penge, der anvendes hertil, givet godt ud; det er en god investering.

Det ærede medlem stillede mig et spørgsmål, som vel kun har en lidt perifer tilknytning til det spørgsmål, vi drøfter her i dag, nemlig hvilke planer jeg har med hensyn til fængselsvæsenets placering. Hertil må jeg svare, at mine overvejelser herom ikke er tilendebragt, så derfor er jeg ikke i stand til nu at give nogen oplysninger eller noget fyldigt svar på spørgsmålet. Jeg har til bladene udtalt, hvilke overvejelser der er foregået. Jeg synes ikke, der er

nogen grund til herfra at uddybe det, for i virkeligheden kan jeg ikke give oplysning om, hvad det endelige resultat vil blive.

Det ærede medlem rejste også spørgsmålet om, hvorvidt der var grund til at ændre andre bestemmelser i straffeloven. Nu vil jeg gerne rent principielt sige, at normalt vil vi helst høre straffelovsrådets udtalelser om de enkelte afsnit af straffeloven, inden vi skrider til et større revisionsarbejde. Men bortset derfra skal man jo hele tiden holde sig for øje, at ret langt fra den almindelige retsbevidsthed bør vi ikke gå, når vi lovgiver. Det ærede medlem var vist selv inde på, at det ikke er sikkert, at vi har hele befolkningen bag os — eller blot et flertal — når vi nu ændrer fangebehandlingen, og jeg tror, at det ærede medlem måske kan have ret i, at det ikke er helt sikkert, vi har et flertal bag os; men jeg mener på den anden side, at man skal ikke fjerne sig så langt fra, hvad der er dækket ind i den almindelige retsbevidsthed, at der kommer et spontant krav om, at nu skal folketingsret tage sig selv i nakken, og det må ikke løbe løbsk. Jeg tror altså, vi skal have det for øje, inden vi går i gang med større reformplaner.

Det ærede medlem hr. Johan Asmussen har jeg vist svaret; det var det ærede medlem, der havde den afvejning, jeg før omtalte.

Jeg takker endnu en gang for den meget elskværdige behandling og føjer til, at spørgsmål om enkeltheder vil jeg naturligvis meget gerne give oplysninger om i det udvalg, som jeg går ud fra nu skal nedsættes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Boye Hansen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.